

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 1Cdo/196/2021
Identifikačné číslo spisu: 1515211845
Dátum vydania rozhodnutia: 30.03.2022
Meno a priezvisko: JUDr. Erika Šobichová
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2022:1515211845.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v spore žalobcu: W.. T. Y., nar. XX.XX.XXXX, bývajúcim v J., B. X, zastúpenom: FELŠŤOCI & Partners, s.r.o., so sídlom v Bratislave, Bajkalská 31, IČO: 47 254 203, proti žalovanej: RAVAK SLOVAKIA spol. s r.o., so sídlom v Bratislave, Einsteinova 11, IČO: 35 707 356, zastúpenej: MAPLE & FISH s.r.o., so sídlom v Bratislave, Žižkova 22B, IČO: 36 718 432, o zaplatenie 166.000 eur s príslušenstvom, o prerušení konania, vedenom na Okresnom súde Bratislava V pod sp. zn. 43 C 301/2015, o dovolaní žalovanej proti uzneseniu Krajského súdu v Bratislave z 27. novembra 2020, sp. zn. 8 Co 41/2020, takto

rozhodol:

Dovolanie o d m i e t a.

Žalobca má nárok na náhradu trov dovolacieho konania.

Odôvodnenie

1. Okresný súd Bratislava V (ďalej len „súd prvej inštancie“) uznesením zo 7. októbra 2019, č. k. 43 C 301/2015-292, v znení opravného uznesenia zo 14. novembra 2019, č. k. 43 C 301/2015-304, prerušil konanie do právoplatného skončenia konania vedeného na Okresnom súde Bratislava V pod sp. zn. 4 T 98/2017 podľa § 164 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „CSP“).

2. Na odvolanie žalobcu Krajský súd v Bratislave (ďalej len „odvolací súd“) uznesením z 27. novembra 2020, sp. zn. 8 Co 41/2020, zmenil napadnuté uznesenie súdu prvej inštancie tak, že návrh žalovanej na prerušenie konania zamietol.

3. Proti uvedenému rozhodnutiu odvolacieho súdu podala žalovaná dovolanie, ktoré odôvodnila dovolacím dôvodom uvedeným v ustanovení § 420 písm. f/ CSP. Podľa jej názoru postupom odvolacieho súdu došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces, keď svoje rozhodnutie riadne neodôvodnil. Pokiaľ ide o prípustnosť dovolania podľa § 420 písm. f/ argumentáciu podporila aj s poukazom na nález Ústavného súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) sp. zn. I. ÚS 387/2019. Dovolaciu súdu navrhla, aby rozhodnutie odvolacieho súdu zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie; alternatívne, aby rozhodnutie odvolacieho súdu zmenil tak, že rozhodnutie súdu prvej inštancie

potvrďuje.

4. Žalobca dovolaciemu súdu navrhol, aby dovolací súd dovolanie žalovanej ako neprípustné odmietol.

5. Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej aj „najvyšší súd“) ako funkčne príslušný na rozhodnutie o dovolaní (§ 35 CSP) po zistení, že dovolanie bolo podané včas naň oprávnenou osobou zastúpenou advokátom (§ 429 ods. 1 CSP), sa zaoberal bez nariadenia pojednávania prípustnosťou dovolania a dospel k záveru, že dovolanie žalovanej je potrebné odmietnuť, nakoľko smeruje proti rozhodnutiu, proti ktorému nie je dovolanie prípustné (§ 447 písm. c/ CSP).

6. Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).

7. Podľa § 420 písm. f/ CSP dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces.

8. Podľa § 164 CSP ak súd neurobí iné vhodné opatrenia, môže konanie § 164 CSP prerušiť, ak prebieha súdne alebo správne konanie, v ktorom sa rieši otázka, ktorá môže mať význam pre rozhodnutie súdu, alebo ak súd dal na také konanie podnet.

9. Podľa § 357 písm. n/ CSP odvolanie je prípustné proti uzneseniu súdu prvej inštancie o prerušení konania podľa § 162 ods. 1 písm. a/ a § 164 CSP.

10. Dovolací súd preskúmaním spisu zistil, že odvolací súd dovolaním napadnutým uznesením zmenil uznesenie súdu prvej inštancie o prerušení konania do právoplatného skončenia konania vedeného na Okresnom súde Bratislava V pod sp. zn. 4 T 98/2017, vydaného podľa § 164 CSP tak, že ho zamietol.

11. Spoločným znakom všetkých rozhodnutí odvolacieho súdu z hľadiska prípustnosti dovolania podľa § 420 CSP je, že musí ísť o rozhodnutie vo veci samej alebo o rozhodnutie, ktorým sa konanie končí. Vecou samou treba rozumieť predmet konania tak, ako bol vymedzený v žalobe. Rozhodnutím vo veci samej je také rozhodnutie, v ktorom sa súd meritórne zaoberá nárokom, ktorý strana sporu uplatnila, pričom žalobou uplatnený nárok posudzuje podľa hmotného práva. Rozhodnutím, ktorým sa konanie končí, je rozhodnutie, po vydaní ktorého sa vec s konečnou platnosťou ukončí bez toho, aby sa vec meritórne rozhodla (napr. uznesenie o zastavení odvolacieho konania v dôsledku späťvzatia odvolania, nezaplatenia súdneho poplatku, uznesenie o odmietnutí oneskorene podaného odvolania a pod.). Za rozhodnutie, ktorým sa konanie končí však rozhodne nemožno považovať uznesenie odvolacieho súdu, ktorým súd zmenil procesné uznesenie súdu prvej inštancie o prerušení konania, keďže súd prvej inštancie bude ďalej v konaní pokračovať.

12. S ohľadom na uvedené východiská možno konštatovať, že dovolaním napadnuté uznesenie odvolacieho súdu, ktorým súd zmenil procesné uznesenie súdu prvej inštancie o prerušení konania tak, že ho zamietol, nemá povahu rozhodnutia vo veci samej, nakoľko sa ním meritórne nerozhodlo o právach a povinnostiach sporových strán. Rovnako toto uznesenie, ktorým odvolací súd v danom prípade zmenil uznesenie súdu prvej inštancie o prerušení konania, nie je ani rozhodnutím, ktorým sa konanie (vo veci vymedzenej žalobou) končí. Dovolací súd v tomto smere odkazuje i na uznesenie najvyššieho súdu z 20. januára 2021, sp. zn. 5 Obdo 65/2020, v ktorom dospel dovolací súd v skutkovo identickom prípade k rovnakému právnomu záveru.

13. Dovolateľka argumentuje vo vzťahu k prípustnosti dovolania podľa § 420 písm. f/ CSP aj s poukazom na závery ústavného súdu vyjadrené v náleze sp. zn. I. ÚS 387/2019, podľa ktorého pri rozhodovaní o dovolaní vo veci náhrady trov konania je potrebné aplikovať ustanovenie § 420 písm. f/ CSP, pokiaľ ide o prípustnosť dovolania, ústavne súladným spôsobom, a preto rozhodnutie odvolacieho súdu o odvolaní proti uzneseniu o náhrade trov konania podľa § 357 ods. 1 písm. m/ CSP treba

považovať za rozhodnutie preskúmateľné v dovolacom konaní ako rozhodnutie, ktorým sa konanie končí.

14. Dovolací súd k tomu uvádza, že vyššie uvedené závery ústavného súdu nemožno vzťahovať na posudzovaný prípad. Z ustálenej judikatúry ústavného súdu vyplýva, že rozhodovanie o trovách konania je integrálnou súčasťou civilného sporového konania, a ako také spadá pod čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“), prostredníctvom ktorého sa zaručuje každému základné právo na súdnu ochranu. Všeobecný súd pri poskytovaní súdnej ochrany podľa čl. 46 ods. 1 ústavy môže postupom, ktorý nie je v súlade so zákonom (čl. 46 ods. 4 a čl. 51 ods. 1 ústavy), porušiť základné právo strany sporu na súdnu ochranu. Či je základné právo na súdnu ochranu naplnené reálnym obsahom (čl. 46 ods. 1 v spojení s čl. 46 ods. 4 ústavy), určuje zákonná úprava náhrady trov konania obsiahnutá v Civilnom sporovom poriadku účinnom od 1. júla 2016 (§ 255 a nasl.). Procesné predpisy, ktoré upravujú náhradu trov konania, preto treba vykladať v súlade s takto vymedzeným obsahom a účelom základného práva na súdnu ochranu.

15. Na druhej strane pokiaľ ide o prípustnosť dovolania podľa § 420 písm. f/ CSP proti uzneseniu, ktorým odvolací súd zmenil rozhodnutie súdu prvej inštancie tak, že návrh na prerušenie konania zamietol, treba mať na zreteli, účel rozhodovania o prerušení konania podľa § 164 CSP ako aj systematiku opravných prostriedkov upravených v civilnom kódexe. K účelu tohto ustanovenia sa vyjadril ústavný súd v uznesení zo 16. septembra 2021, č. k. III. ÚS 512/2021-16, podľa ktorého „účelom § 164 CSP, ktorým je zabezpečenie rýchlosti a hospodárnosti konania, ktorú môže súd dosiahnuť aj tak, že nevyčká na rozhodnutie iného súdu, ktorý rieši otázku, na ktorú si môže odpoveď sformulovať aj vo veci konajúci súd. Účelom prerušenia konania podľa § 164 CSP preto nie je ochrana stranou uplatneného nároku, ale zabezpečenie celkom inej hodnoty, ktorá má priamy dosah na záujmy strán konania len vtedy, ak k prerušeniu konania dôjde, keďže to môže viesť k jeho nedôvodnému predĺženiu. Pri zamietnutí návrhu na prerušenie konania však konajúci súd musí vyriešiť sám otázky riešené v inom konaní, a to v rozhodnutí vo veci samej. To z pohľadu strán konania vedie k tomu, že budú mať možnosť spochybníť rozhodnutie o tejto otázke riešenej súdmi v dvoch konaniach opravným prostriedkom proti rozhodnutiu vo veci samej.“

16. V tomto smere aj s prihliadnutím na systematiku rozhodovania o opravných prostriedkoch podľa CSP, ak ústavný súd v náleze sp. zn. III. ÚS 512/2021 dospel k záveru, že i z pohľadu účelu prerušenia konania podľa § 164 CSP nie je dôvod na to, aby bolo ustanovenie § 357 písm. n/ CSP vykladané tak, že proti uzneseniu o zamietnutí návrhu na prerušenie konania je odvolanie (ako riadny opravný prostriedok) prípustné, tým skôr nemožno považovať za prípustné dovolanie (ako mimoriadny opravný prostriedok) proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým zmenil napadnuté uznesenie súdu prvej inštancie o prerušení konania podľa § 164 CSP tak, že návrh žalovanej na prerušenie konania zamietol.

17. Uvedená relevantná ústavnoprávna argumentácia ako i skutočnosť, že strany konania budú mať možnosť spochybníť rozhodnutie o tejto otázke podaním opravného prostriedku proti rozhodnutiu vo veci samej, vedie dovolací súd k záveru, že dovolaním napadnuté uznesenie nemá charakter rozhodnutia, ktorým sa konanie končí a na iný záver o prípustnosti dovolania žalovanej podľa § 420 CSP proti uzneseniu, ktorým odvolací súd zmenil rozhodnutie súdu prvej inštancie tak, že návrh na prerušenie konania zamietol, neexistujú ani pádne ústavnoprávne dôvody.

18. Keďže z uvedeného dôvodu proti napadnutému uzneseniu odvolacieho súdu nie je prípustné dovolanie podľa § 420 písm. f/ CSP, dovolací súd dovolanie odmietol ako procesne neprípustné podľa § 447 písm. c/ CSP bez skúmania, či v konaní došlo k dovolateľom namietanej nesprávnosti.

19. V uznesení, ktorým bolo dovolanie odmietnuté nemusí dovolací súd rozhodnutie o trovách dovolacieho konania odôvodňovať (§ 451 ods. 3 veta druhá CSP).

20. Toto uznesenie prijal senát najvyššieho súdu pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.